

דברי תורה

מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנאמרו בסעודת תנאים של בת הדב"ן הרה"ג רבי יואל ווייסמאנדל שליט"א
יום ד' מטות מסעי תשפ"ג לפ"ק

יוצא לאור ע"י מכון מעדני מלך ווען - גליון אלף שע"ה

הנה בכל שמחה היא גם זמן של נתינת תודה לה' על כל החסד שעשה ה' כל הימים עד בואו לעת משוש, אשר אילו פינו מלא שירה כים אין אנו מספיקים להודות לה'.

הנה בכל שמחה היא גם זמן של נתינת תודה לה' על כל החסד שעשה ה' כל הימים עד בואו לעת משוש, אשר אילו פינו מלא שירה כים אין אנו מספיקים להודות לה'.

*

והנה מבואר בספר אהל יעקב להמגיד מדובנא (ריש פרשת דברים), שאלתי את פי מורי ורבי, הוא רבינו הקדוש מו"ה אליהו מווילנא זצוק"ל, מה ההבדל בין התורה הקדושה ובין משנה תורה. ואמר לי, כי הארבעה ספרים הראשונים היו נשמעים מפי הקב"ה בעצמו דרך גרונו של משה, לא כן ספר דברים היו ישראל שומעים את דברי הספר הזה כאשר שמעו דברי הנביאים אשר אחר משה, אשר הקב"ה אמר אל הנביא היום, וליום מחר הלך הנביא והשמיע החזון אל ישראל, ואם כן בעת אשר דיבר הנביא אל העם, כבר היה נעתק ממנו הדיבור האלקי, כן היה ספר דברים נשמע אל ישראל מפי משה רבינו ע"ה בעצמו ע"כ.

איתא בגמרא (מנחות קי.) מאי דכתיב (ויקרא ז-לו) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם, כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם ע"כ. וראיתי לדקדק הלא בכתוב זה נזכר גם זבח השלמים (שזה כולל שלמים ותודה (ויקרא ז-יב)), ולמה לא הזכיר שהעוסק בתורה אינו צריך לשלמים ולתודה. אך הענין הוא, כי חז"ל תיקנו כי השליח ציבור יורד לפני התיבה להתפלל, כדי להוציא את מי שאינו בקי, ושומע כעונה. אמנם כאשר מגיע לברכת מודים, אז כל הציבור אומרים יחד מודים דרבנן. ולכאורה צריך ביאור מאי שנא ברכת מודים שכל אחד עונה בעצמו. ופירשו בזה, כי ברכת מודים היא ברכת הודאה על נסיון ונפלאותיך וטובותיך שבכל עת, והודאה אין מוסרים על ידי שליח, להיות רק שומע כעונה [עיין ברכות נד: לגבי ברכת הגומלן], אלא כל אחד צריך להוציא בפיו השבח והודאה לה' על כל הטוב שעושה עמו, ועל כן ברכת מודים לא סגי לצאת בשומע כעונה, אלא צריך להוציאו בפיו בעצמו. (ועיין כעין זה באבודרהם ה' תפלה).

ולפי מה שנתבאר יש לומר בטעמו, דאיתא בכלי יקר (פ' צו ז-א), דהכתוב מזכיר בפרשת צו חמש פעמים 'זאת תורת' בחמשה מיני קרבנות, עולה מנחה חטאת אשם שלמים, והם כנגד חמשה חומשי תורה וכו', וספר דברים מכון נגד שלמים וכו' ע"ש. ועל זה בא הרמז, שנשתנה ספר דברים מכל התורה שנאמרה בשכינה מדברת מתוך גרונו של משה, אבל ספר זו נשמע מפי משה רבינו בעצמו. כי ספר המכוון נגד תורה ושלמים, אין לאומרה על ידי שכינה מדברת מתוך גרונו, אלא יש ליתן הודאה מפה עצמו, להודות ולהלל לה' על כל טובותיו.

והנה מבואר במדרש תנחומא (צו ז) כל הקרבנות מביאין על העבירות וכו', אבל התודה על הנס היתה באה וכו' ע"ש. ולכן כל הקרבנות יכולה להיות הכפרה גם בדבר שהוא עולה בחשיבותו כמו קרבן, אבל תודה ושלמים שבאים להודאה, על זה לא שייך לעשות דבר שיהא במקום

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל ושמחה ומתוך שבח והודי' להשי"ת, הנו מגישים מעומקא דליבא, ברכת מזל טבא וגדיא יאה, קדם עטרת ראשנו

~ כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ~

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הנין למזל טוב

בן לנכדו הרב יחזקאל שרגא שליט"א בן הרה"ג רבי יואל משה מרדכי שליט"א, ר"מ בישיבתנו הק'

יהא רעווא שיזכה לשובע שמחות ורב תענוג ונחת דקדושה מכל יו"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא עד ביאת גוא"צ בב"א.